

[Johan Poulsen.]

rige. Når jeg siger, at det må løses, så tænker jeg på, at forholdet allerede nu er det, at vi har for få skibe. Allerede i dag tager vore fiskere i stort tal hyre med andre nationers skibe. Nordmændene supplerer deres mandskab på Grønlandsskibene med færøske fiskere. Færingerne sejler med engelske trawlere, ja, endog med tyske, og det er ikke de ringeste, der tager hyre med disse fremmede fartøjer. Foruden at der er for få fartøjer, er mange af dem, vi har, altfor gamle og ude at stand til at konkurrere med de nye og moderne fartøjer, nordmændene og englænderne har. Rent statistisk kan man også med den befolkningstilvækst, vi har, regne ud, at lader man stå til endnu i nogle år, er katastrofen over os. Den udvandring af vort unge mandskab, vi var vidne til sidst i 20'erne og i begyndelsen af 30'erne, skulle vi nødig opleve en gang til. Det er på denne baggrund, jeg siger, at spørgsmålet må løses og løses nu.

Jeg skal også i denne forbindelse nævne, at der af de Marshallmidler, der tilfalder Færøerne, er afsat et beløb på 2 mill. kr., som tænkes anvendt som garantikapital for et realkreditinstitut. Den nærmere udformning af instituttets virksomhed er i disse dage genstand for drøftelse mellem dertil af danske og færøske myndigheder beskikkede personer. Jeg gør mig formentlig ikke skyldig i nogen indiskretion, når jeg oplyser, at det har været tanken, at instituttet skal have tre afdelinger: en for boligbyggeri, en for kommunale lån og en for fiskerierhvervet, herunder formentlig finansieringen af skibsbyggeri. Oprettelsen af en sådan tredje afdeling må naturligvis hilses med glæde som et fremskridt i forhold til det, vi har; men selv med en sådan har jeg kun ringe tro på, at vi vil være i stand til at løse den kæmpeopgave, som det vil være at finansiere fornyelsen af den færøske fiskerflåde.

Jeg vil håbe, at det ved det, jeg har sagt, er lykkedes mig at henlede de pågældende danske myndigheders opmærksomhed på dette for os færingers så alvorlige problem. Personlig er jeg fuld af optimisme og har tillid til, at såvel den højtærede statsminister som den højtærede finansminister og den højtærede fiskeriminister og eventuelle andre højtærede ministre vil op-

tage det af mig påpegede forhold til velvillig overvejelse og videre foranstaltning.

Der er endnu et forhold, jeg i denne forbindelse vil tillade mig at nævne, et forhold, jeg kunne tænke mig var velegnet til at koordineres, om jeg må bruge det udtryk, med løsningsen af spørgsmålet om nybygning af den færøske fiskerflåde, nemlig problemet om afhjælpning af den megen arbejdsløshed, der hersker på mange af de mindre skibs- og bådebyggerier her i kongeriget. Skibsbyggerierne på Færøerne har det heller ikke for godt. At tiderne er trange for disse, fremgår alene af den omstændighed, at ikke mindre end ca. 30 sådanne er blevet erklæret konkurs siden krigens afslutning, så at antallet af mindre skibsværfter og bådebyggerier er faldet fra ca. 110 til ca. 80, og at der desværre efter kyndige folks skøn er udsigt til, at antallet vil blive yderligere reduceret i den kommende tid.

Jeg har haft anledning til at læse den beretning, formanden for Foreningen af Skibs- og Bådebyggere i Danmark, hr. Søren Larsen, Nykøbing Mors, afgav på foreningens generalforsamling i Svendborg den 1. august i år. Af denne fremgår, at indeværende år antagelig er det dårligste med hensyn til beskæftigelse i foreningens historie, og grunden hertil angives blandt andet at være de vanskelige låneforhold. Det oplyses således, at Den danske Fiskeribanks udlån til det samlede fiskerierhverv for året 1950—51 udgjorde knap 6 mill. kr. og for 1951—52 kun 3 mill. kr. I samme beretning oplystes, at nordmændene har en 3 års plan, de arbejder efter. Jeg beder formanden om tilladelse til et citat:

„Planen er en omfattende modernisering af den norske fiskerflåde, og der skal anskaffes 270 større søgående fiskerfartøjer, foruden en række mindre fartøjer og både. Bruttoinvesteringen regner man for de nye fiskerfartøjers vedkommende til 200 mill. kr. Hertil kommer modernisering m. v. for gamle fiskerfartøjer til et beløb af 65 mill. kr.“

Yderligere kommentarer er vel overflødige; skal vi være konkurrencedygtige, må der en kæmpeanstrengelse til, ellers glider vi uhjælpelig bagud. Efter at have beskæftiget mig med nybygningen af vor fiskerflåde, der uden sammenligning er hovedspørgsmålet i den række af sager, som